

ROZE ILLUSIE

Toneelspel in 8 scènes

door

GÉ BAAY

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROZE ILLUSIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GÉ BAAY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2022 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon: (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: (5/2 heren - 4/7 dames)

Dave

Elise - vriendin van Dave

Emile - partner van Dave

Renzo - vader van Emile

Cecile - moeder van Emile

Matty - jongere broer van Emile

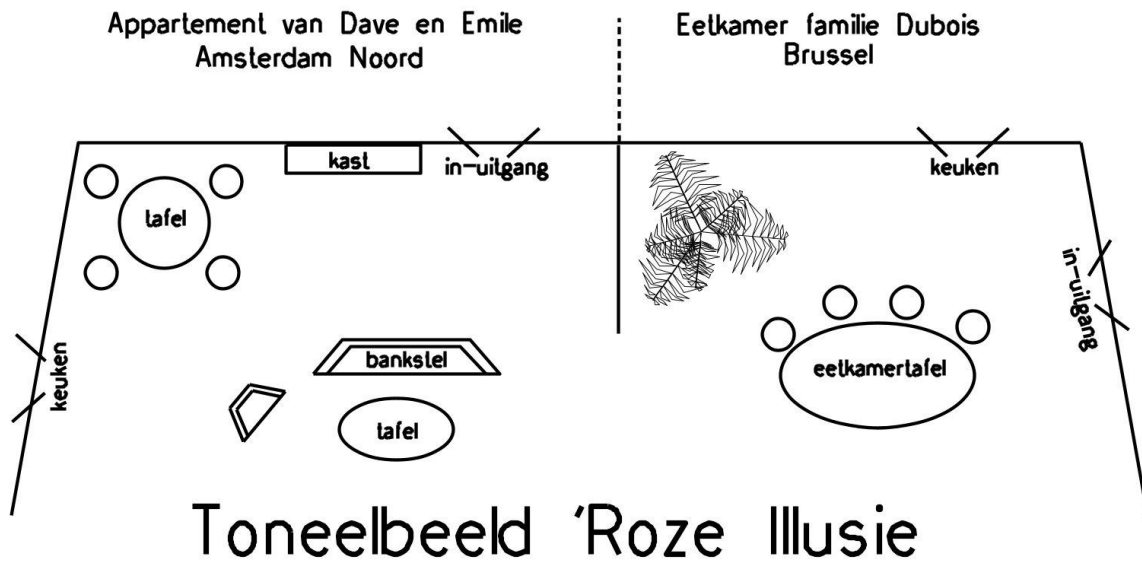
Gino - oudste broer van Emile

Estelle - huishoudster

Ella - vriendin van Emile

(Dave, Emile en Matty kunnen ook eventueel door een vrouw gespeeld worden met kleine aanpassingen in de tekst)

DECOR:

Het stuk speelt zich afwisselend af in een appartement in Amsterdam en in de chique wijk Watermaal-Bosvoorde (zuidelijke buitenwijk van Brussel).

Links van het toneel een simpel appartement in Amsterdam-Noord van Dave. Bankstel met eethoek.

Rechts van het toneel de kamer van het rijke gezin Dubois in Watermaal-Bosvoorde. Een lange grote eethoek met het liefst een kroonluchter boven de tafel.

SCÈNE 1

(Brussel in de wijk Watermaal-Bosvoorde. Renzo, Cecile, Matty en Emile zitten aan het diner. Estelle, de huishoudster schenkt voor iedereen een glas rode wijn in. Cecile neemt een slokje)

CECILE: Gadsie! Wat is dit voor bocht Estelle? Dit is vast niet de Le Clos des Fées uit 2016.

ESTELLE: Nee mevrouw, dit is de Château Puy Servais. Daar stonden er nog een aantal van in de wijnkelder. Ik dacht die maar als eerste op te maken.

CECILE: Dat is die goedkope bocht van 20 euro die jij in die kerstpakketten had zitten voor je personeel Renzo. Spoel die maar door de gootsteen!

ESTELLE: Maar mevrouw, dat is toch zonde? Er staan tientallen flessen hiervan in de wijnkelder.

CECILE: *(kijkt Estelle strak aan)* Heb je niet gehoord wat ik vroeg?

ESTELLE: Ja mevrouw. *(af)*

RENZO: *(roept haar terug)* Estelle!

ESTELLE: Ja mijnheer.

RENZO: Je hoeft die flessen niet weg te gooien. Neem deze glazen mee, spoel de inhoud door de gootsteen en breng ze terug met Le Clos des Fées. Je mag als je naar huis gaat een paar flessen Château Puy Servais mee naar huis nemen.

ESTELLE: Oh, dank u mijnheer. Erg graag zelfs. Ik vond deze erg lekker. *(neemt de glazen weer mee en gaat af)*

CECILE: Natuurlijk is deze wijn goed genoeg voor haar. Ze is niets gewend. Typisch een slobber voor de gewone burger, en dan is deze nog exclusief voor haar. Ik snap niet dat jij die goedkope troep aan je personeel durft te geven.

RENZO: Het zijn wel honderden mensen in mijn supermarkt ketens die ik een flesje wijn in hun kerstpakket moest stoppen. Een fles wijn hoort erbij te zitten en dan was dit een aardig prijsje.

MATTY: Nou mam, of die Le Clos des Fées zo exclusief is. Hij kost maar 60 euro per fles.

CECILE: Nee, maar deze is wel aardig voor zo doordeweeks. Vind

je niet Emile?

EMILE: Mwoh...Aardig ja.

CECILE: Wat ben je stil vanavond. Ben je niet lekker?

EMILE: Niets aan de hand. Ik heb alleen een beetje hoofdpijn.

RENZO: Onbegrijpelijk. Op dat reisbureau kan je toch geen hoofdpijn krijgen? Als Matty dat nou krijgt vanwege zijn studie op het Ghent University.

EMILE: Ik heb anders stress zat met al die lastige en scheldende klanten hoor. En volgens u krijgt een mens alleen maar hoofdpijn door een levenskeus?

RENZO: Matty zit succesvol op het Ghent University waar ik zeer trots op ben. Je broer Gino is afgestudeerd op de Free University of Brussels. Jij zit op een simpel reisbureautje.

EMILE: Waar ik toevallig directeur van ben. Is dat niet goed genoeg?

RENZO: Van 3 of 4 personeelsleden. Een plaatselijk klein reisbureautje op een hoek. Voor je het weet gaan ze weer failliet of gaan ze weer fuseren met een groter bedrijf. Dan ben je nergens meer jongen. Geloof me maar. Je vader kan dat weten. Die kleine bedrijfjes schieten als paddenstoelen uit de grond, maar ze zijn even snel weer omvergelopen. De reisbranche is niet zo stabiel meer als voorheen. *(Ondertussen komt Estelle weer binnen met 4 glazen wijn op haar dienblad. Het is even stil totdat ze weer weg is)*

CECILE: Dat hoort ze ter plekke voor ons in te schenken en geen volle glazen neer te zetten. Die etiketteregel is ze blijkbaar vergeten.

MATTY: Nou mam, wat maakt dat nou uit. Ze moest die glazen toch meenemen om ze leeg te gooien.

CECILE: Het hoort nou eenmaal niet.

EMILE: Om erop terug te komen, het bevalt mij erg goed op dat reisbureau.

MATTY: En allemaal vrouwen vertelde je. Zit er niet iets leuks voor je tussen?

CECILE: Zo'n simpel medewerkstertje? Ik dacht het niet zeg. Het idee. Ik zie hem al aankomen.

EMILE: Nooit een affaire met een collega. Dat is mijn principe. En al zou dat zo zijn dan ga ik echt niet naar haar status kijken. Ik vind

iemand leuk of niet.

CECILE: En dat is nou juist weer tegen mijn principe. Ik zou mij rot schamen voor de bureu.

EMILE: Dat is belangrijk ja. Wat de bureu er wel niet van zouden vinden. Moeten wij leven zoals de bureu dat wensen? Trekken ze zich van ons iets aan?

CECILE: Het zijn hier in de buurt allemaal welgestelde mensen. Wij horen hier tussen. Genoeg hierover. *(Renzo kijkt op zijn mobiel tijdens deze conversatie)* Is er iets Renzo?

RENZO: Ik moet helaas weg. Er zijn wat problemen op het werk. Ik eet dit later wel op. Ik vraag wel aan Estelle of ze dit voor mij wil opwarmen als ik thuiskom.

CECILE: Dan heb je een probleem, want Estelle gaat over een uur al naar huis.

RENZO: Dan neem ik wel een paar boterhammen.

CECILE: Er zit inderdaad niets anders op dan. Er is brood genoeg. Nou, succes op de zaak!

RENZO: Dank je. Ik hoop zo snel mogelijk terug te zijn. Au revoir!

MATTY/EMILE: Dag pa! *(Renzo af. Cecile, Matty en Emile eten een moment stilzwijgend door)*

MATTY: Nou gezellig hoor. Dat moesten wij vroeger doen om tijdens het eten op te stappen.

CECILE: Dit is werk en zeer belangrijk voor je vader. Hij is bezig om een supermarktketen op te zetten in Anderlecht en Dendermonde. Hij heeft er slapeloze nachten van. Het één en ander zit nogal tegen.

MATTY: Mij ook en dat is mijn eetlust. Ik heb genoeg sorry.

CECILE: En je was hier zo gek op. Was het niet lekker wat Estelle heeft gemaakt? Als dat zo is dan spreek ik haar daar op aan hoor.

MATTY: Nee het was prima, maar ik zit gewoon vol. Ik heb te veel Sushi's gegeten vanmiddag. Ik ga straks naar mijn kamer om te studeren.

CECILE: Daar doe je goed aan. Ik ben trots op je. Eet je morgen ook mee als je broer en schoonzuster komen? Dan kan Estelle daar rekening mee houden.

MATTY: Gino en Louise? Nee dank je. Die Louise kletst mij teveel.

Ze walst compleet over Gino heen. Volgens mij heeft mijn broer niets te vertellen bij haar. Ik ga wel met mijn vrienden uit eten.

CECILE: Nonsens. Die twee zijn stapelgek op elkaar. Dat zie je aan alles.

MATTY: Ik weet het niet. Volgens mij voelt zij zich niet echt in onze kringen op haar gemak.

EMILE: Jawel hoor. In ons zwembad voelt ze zich als een vis in het water. Maar als ze eenmaal weer op het droge is, voelt ze nattigheid.

CECILE: Klets niet Emile! Ik wil niet dat je op deze toon over haar spreekt. Het is je schoonzuster.

EMILE: Ik zeg dit op een hele normale toon. Matty begint er toch over?

CECILE: Maar hij bedoelt dat anders.

EMILE: Natuurlijk. Hij zal weer eens niet voorgetrokken worden.

MATTY: (*staat op*) Ik ga naar mijn kamer. Ik ga studeren.

CECILE: Je hebt gelijk jongen. Wil jij meteen aan Estelle vragen of ze komt opruimen?

MATTY: Qui a demain! (*af*)

CECILE: Ik ben zo vreselijk trots op Matty. Très fier. Wist jij dat hij ook een leuk meisje heeft ontmoet op het Ghent University? Een keurig net meisje uit een welgesteld gezin. Haar vader is specialist in het centrum van Brussel.

EMILE: (*terwijl hij nog een hap van zijn eten neemt*) Dat is mooi. Altijd makkelijk een arts in de buurt.

CECILE: Ja ook, dat is mooi meegenomen. Ik hoop ze snel te ontmoeten.

EMILE: Hebben jullie Matty zijn vriendin dan nog niet ontmoet?

CECILE: Nee nog niet.

EMILE: Dat lijkt mij dan een verkeerde volgorde.

CECILE: Ik weet vrijwel zeker dat hij de juiste keuze maakt. Ik heb wel een foto van haar gezien. Ze zit op dezelfde University en haar ouders zijn van goede komaf. Ze wonen in Diesdelle. Dat is de rijkste wijk van Brussel.

EMILE: Dan hebben ze goed geboerd. Daar kan je je niet zomaar

vestigen als doktertje.

CECILE: Specialist. Zijn vrouw heeft in het verleden een flinke erfenis gekregen van haar ouders.

EMILE: Zo kan ik het ook.

CECILE: Kan jij nou niet een klein beetje blij voor je broertje zijn?

EMILE: Matty heeft al een aantal vriendinnetjes gehad in het verleden. Iedere keer voor een blauwe maandag. Eerst maar eens afwachten hoe lang dit gaat duren.

CECILE: Ach kom zeg! Die vriendinnetjes waren toch helemaal niets voor hem. Daar hebben wij hem destijds ook voor gewaarschuwd.

EMILE: Hadden jullie die dan wel ontmoet?

CECILE: Nee, maar...

EMILE: Dan werden ze zeker meteen door jullie veroordeeld vanwege hun komaf?

CECILE: Wat ben je toch negatief vanavond en je bent erg stil.

EMILE: Is dat zo?

CECILE: Ja dat valt me op. Gaat het niet goed op je werk?

EMILE: Ik heb toch gezegd dat ik hoofdpijn heb? Op het werk is het erg druk. Alles is oké verder....Nou ja...ik denk erover om op mijzelf te gaan wonen.

CECILE: Wat gaan we nou krijgen? Waar komt dit nou ineens weer vandaan? Je hebt het hier toch goed? Je hebt alles wat je hartje begeert. Weet je vader hiervan?

EMILE: Nee, u bent de eerste die ik het vertel.

CECILE: Onzin. Je hebt het hier goed. Zie eerst maar eens een leuke vriendin te ontmoeten en als ze van goede komaf is en het klikt, dan kan je altijd nog denken aan samenwonen.

EMILE: Ik heb helemaal geen zin om een vriendin te ontmoeten.

CECILE: Waarom niet? Je bent toch niet van plan om alleen te blijven? Je hebt er tenslotte de leeftijd voor, je ziet er goed uit, een leuke baan..

EMILE: Daar denkt pa trouwens toch wel anders over.

CECILE: Je kan niet te ver vooruit kijken. Op een gegeven moment kom je toch een leuke vrouw tegen waarbij de vonk overslaat.

Neem een voorbeeld aan Gino en Louise. Die hebben het toch leuk voor elkaar. Beiden een goede baan en een leuk huis. Ik kan niet wachten om grootmoeder te worden.

EMILE: Ik ben bang dat ik nooit aan uw verwachtingen kan voldoen helaas.

CECILE: Hoezo? Je gaat mij toch niet vertellen dat jij kinderloos wilt blijven. Doe dat je moeder niet aan. (*Emile zwijgt*) Toe, zeg eens wat! Wil je geen kinderen?

EMILE: Ik ben bang dat dat er nooit van zal komen.

CECILE: Wat doe jij je moeder aan? Hoe zie je dat voor je? Bijna alle vrouwen willen een gezinnetje stichten. Wat nou als jij een leuke vrouw ontmoet waar jij verliefd op wordt? Wil jij van de ene naar de andere vrouw overstappen totdat je de juiste hebt gevonden die toevallig ook geen kinderen wil? Je zal ze allemaal teleurstellen en je speelt met hun gevoelens.

EMILE: Daar gaat het niet om. Ik...ik wil geen vrouw.

CECILE: Hoezo wil je geen vrouw? Wil je de eeuwige vrijgezel blijven soms?

EMILE: Ja, ik bedoel nee. Het ligt iets gecompliceerder.

CECILE: Wat is hier nou gecompliceerd aan? Zou je misschien iets duidelijker kunnen zijn?

EMILE: Ik weet niet zo goed hoe ik u dit moet vertellen. Ik lig al tijden met mijn gevoelens overhoop. Vanaf mij 18de worstel ik hier al mee. Ik kan het niet langer meer voor mij houden.

CECILE: Wacht eens even! Je gaat mij toch niet vertellen dat jij...dat jij....Nee! Natuurlijk niet. Wat is er aan de hand Emile? Waar worstel je mee? Nu even duidelijk graag!

EMILE: Oké.....Ik..... eh... val op mannen.

CECILE: Pardon? (*Estelle komt binnen met een dienblad*)

ESTELLE: Ik kom even afruimen mevrouw. Heeft het gesmaakt?

CECILE: GA WEG!

ESTELLE: Maar uw zoon vertelde mij dat u klaar was en ik kon afruimen.

CECILE: Heb je mij niet gehoord? WEGWEZEN!

ESTELLE: Jazeker mevrouw. (*af*)

CECILE: Wat is dit? Wat vertel je mij nou weer voor een nonsens.

EMILE: Het zijn geen nonsens. Ik loop er al een hele tijd mee. Ik probeerde het te verdringen, maar ik heb gevoelens voor mannen.

CECILE: Schei toch uit met die flauwekul. Is die wijn je naar je hoofd gestegen? Het is gewoon weer een bevlieging van je. Dat heb je wel eens vaker. Dan wil je dit en dan wil je weer dat. Je zal weer eens niet iets bijzonders hebben. Je bent toch niet.....Gadsie!...Ik kan dat woord niet eens over mijn lippen krijgen.. Neem een voorbeeld aan je broers die..

EMILE: Zo geweldig goed zijn natuurlijk.

CECILE: Die hebben niet van die waanideeën zoals jij.

EMILE: Waanidee? Mam ...ik...ben homo. Dat is geen waanidee. Dat is zoals ik ben.

CECILE: Stop met dat woord! Het maakt me onpasselijk. Ik heb net gegeten. Die wereld is stapelgek. Ze hebben in het verleden het aidsvirus op de wereld gebracht omdat ze zo nodig op deze manier wilde leven. Een afschuwelijke keuze die ze tegenwoordig maken.

EMILE: U denkt dat dat een keuze is? Dat ze een keuze maken om uit te dragen wie ze werkelijk zijn? Dat ik een keuze maak? Verdorie mam, Ik ben zo en niet anders. U bent mijn moeder en ik wil dat u achter mij blijft staan.

CECILE: Als jij achter deze waanzin blijft staan dan zet je de familie te schande. Zet dit uit je hoofd en zoek een leuke vrouw. Homo...ik kan het maar moeizaam uit mijn mond krijgen. Het is een ziekte en meer niet. En nou hou je erover op.

EMILE: Ik had het kunnen weten. Wat zal de omgeving daarvan vinden? Als u denkt dat dit een ziekte is bent u meer bekrompen dan ik dacht. Ik ben zo geboren, ik ben homo dus ik val op mannen. U zal dat helaas moeten accepteren.

CECILE: Ondankbaar. Dat is wat je bent. Ik griezelen alleen al bij de gedachte dat jij met een man.....Dat mijn zoon...Ik moet er bijna van overgeven, weet je dat? Volgens mij kijk jij teveel tv.

EMILE: Ja, natuurlijk. Ik zag dit op tv en het leek mij wel leuk om mij hiermee te identificeren. Erg kort door de bocht mam! Ik loop al jaren met mijzelf te worstelen. Van deze reactie was ik al jaren bang, maar hij is erger dan ik mij ooit heb kunnen voorstellen. De

ergste nachtmerrie van jongens die hun coming-out willen doen.

CECILE: Dit is MIJN nachtmerrie. Besef je dat dan niet? Straks krijg jij ook nog een geslachtsziekte. Dat is het ergste wat een moeder kan overkomen.

EMILE: Als ik dat krijg dan overkomt MIJ dat en niet u.

CECILE: Je vader en ik hebben een keer in Antwerpen zo'n ...soort in een restaurant aangetroffen. Een met zo'n vrouwelijk en overdreven spraakje en met een handtasje. Mijn maag draaide ervan om. Ik ben weggelopen... Het idee dan mijn zoon nu ook..... (*Estelle weer op*)

ESTELLE: Mevrouw, wilt u misschien aangeven wanneer ik... (*Cecile staat op en loopt dreigend op haar af*)

CECILE: Als je nou niet snel maakt dat je weggaat! (*Cecile verschrikt af. Ze gaat weer zitten. Even stilte*) Luister eens goed naar mij jongen! Je hebt hier alles wat je hartje begeert. Aan jou de keuze. Je zet deze waanzin uit je hoofd, je trouwt met een leuke vrouw, je sticht een fatsoenlijk gezin en je hoeft je je leven lang financieel geen zorgen meer te maken. We hebben geld genoeg. Of... je gaat leven zoals jij dat in je hoofd hebt en je kan vertrekken. Zonder een cent van ons. (*even stil*) Het lijkt mij toch een gemakkelijke keuze.

EMILE: Ongelofelijk! Het gaat u alleen maar om status en aanzien.....Mam, hoe verschrikkelijk ik dit ook vind dat ik van u moet kiezen.....Het is zeker een gemakkelijke keuze. De keuze is snel gemaakt helaas.

CECILE: Dat dacht ik ook jongen. Wat heb je me laten schrikken. Hou je mond tegen je vader hierover.

EMILE: Mam.....Ik.....(*kijkt haar lang en met betraande ogen aan*) Ik kies voor de laatste optie. Ik pak mijn koffer en vertrek. (*staat op en loopt de kamer uit*)

CECILE: Dit ga je niet menen...Als je dat doet dan ben je mijn zoon niet meer. Emile kom terug! EMILE! (*Cecile kijkt een poosje geschokt voor zich uit*) Die is gek geworden. Hij heeft hulp nodig. ESTELLE!ESTELLE! (*Estelle op*)

ESTELLE: Ja mevrouw.

CECILE: Ruim onmiddellijk die tafel af. Dat had je al veel eerder kunnen doen.

ESTELLE: Ja mevrouw.

FADE-OUT

SCÈNE 2

(Twee jaar later. Een simpel appartement in Amsterdam-Noord. Dave zit op de bank te bellen met zijn vriendin Elise)

DAVE: Ach Elise. Het is zo'n kanjer. Je moet hem echt snel eens ontmoeten. Hij komt uit Londen. Hij is geboren in Brussel. Hij was hier op zakenreis voor het toerisme. Ik stond in die kroeg, de deur ging open en daar kwam hij binnen. We keken elkaar in de ogen en de vonk sloeg meteen over..... Ja ik ben blij dat hij nu bij mij woont. Dat heen en weer pendelen van Amsterdam naar Londen en andersom was niet meer te doen..... Ja hij heeft zijn werk opgegeven en.....Ja ik weet het.....Hij was directeur van dat bedrijf.....Hij heeft alle schepen achter zich verbrand.....Hij gaat hier werk zoeken en ik ga hem daarmee helpen.....Hij heeft genoeg connecties dus dat zal wel helpen. Komt goed. Hij spreekt zijn talen. Engels, Duits, Frans, Spaans en Nederlands..... Wat?.....Ja Vlaams, maar dat is bijna hetzelfde.....Haha niet helemaal nee. Dat ben ik met je eens..... Hij heeft 2 jaar geleden het ouderlijk huis verlaten omdat zijn ouders het niet konden vinden met zijn homoseksualiteit. Hij is toen vertrokken naar Londen om daar een nieuw leven te beginnen.....Hij heeft sinds een paar maanden weer voorzichtig telefonisch contact met zijn moeder.....Ik weet niet hoe dit afloopt. We zien het wel. Volgens mij komt hij thuis zo te horen. Ik ga hangen. Kom je snel langs?.....Oké ik spreek je. Doe!

EMILE: *(op met een tas met boodschappen)* Hallo! Daar ben ik weer. Ik heb een supermarkt ontdekt die veel goedkoper is dan waar jij altijd komt. *(haalt tas leeg)* Kijk! Cola voor 90 cent. Wasmiddel 1.80 voor een liter. Toetjes van 40 cent per stuk. Ga zo maar door. Een hele tas met boodschappen voor maar 30 euro.

DAVE: Wat ontzettend goed van je. Ik ben supertrots op je.

EMILE: Zo besparen we toch een heleboel geld. Ik ga daar volgende week weer boodschappen doen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto